

[Ministeren for offentlige arbejder]

baggrunden for spørgsmålet, var fremme under folketingets behandling af lovgivningen vedrørende den kollektive trafik. Dette bevirkede, at ministeriet i den vejledning til lovgivningen, der i sin tid blev udsendt til de lokale myndigheder, henstillede, at der ikke blev givet afslag på tilladelser til eksisterende kørselsarrangementer af denne art, såfremt et afslag ville indebære en ikke uvæsentlig forringelse af de pågældende arbejdstageres befordringsmulighed mellem bopæl og arbejdsplads.

Jeg har ikke kendskab til den konkrete sag, men jeg har tillid til, at denne henstilling indgår i de overvejelser, den lokale myndighed gør – eller har gjort – sig.

Spm. nr. S 514

Til *arbejdsministeren* (18/1 83) af:

Nørgaard Sørensen (S):

»Hvad agter regeringen at foretage for at afhjælpe de økonomiske problemer for de slagteriarbejdere, der på Fyn er hjemsendt på grund af mund- og klovsyge, og som kun får laveste sats i arbejdsløshedsunderstøttelse?«

Besvarelse (26/1 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Spørgsmålet om, hvilken dagpengesats der skal lægges til grund ved udbetaling af dagpenge, afhænger bl. a. af, om der for den enkelte ledige antages at foreligge en »fast tilknytning til en arbejdsgiver«, således som dette begreb er udformet i bemærkningerne til det lovforslag, som folketinget i oktober 1982 vedtog vedrørende ændringer i arbejdsløshedsloven.

For så vidt angår de slagteriarbejdere, som på Fyn er blevet hjemsendt på grund af mund- og klovsygen, vil der ikke blive fastsat særlige regler for dem, idet de vil blive omfattet af de generelle regler om »fast tilknytning«, som i løbet af kort tid vil blive udsendt af arbejdsdirektoratet. Af disse retningslinjer vil det fremgå, at der ved fast tilknytning til en arbejdsgiver i uger, hvor der ikke er arbejdstimer, skal forstås tilfælde, hvor medlemmet har en fast aftale med en arbejdsgiver om skiftende perioder med arbejde og ledighed (f. eks. arbejde hver anden uge og ledighed hver anden uge). I disse situationer udbetales arbejdsløshedsdagpenge

efter den særlige sats for nyuddannede. Arbejdsfordelingsordninger vil være omfattet af denne regel.

Desuden udbetales arbejdsløshedsdagpenge efter satsen for nyuddannede i uger, hvor der er arbejdstimer. Dog er der som bekendt for visse faggrupper indført en 15 timers grænse.

I alle andre tilfælde udbetales dagpenge efter den individuelle sats.

I en hjemsendelsessituation vil der således blive udbetalt arbejdsløshedsdagpenge efter satsen for nyuddannede for den uge, hvori hjemsendelsen sker, når der har været arbejdstimer i ugen. I helt ledige uger udbetales arbejdsløshedsdagpenge efter den individuelle sats. Det vil dog blive præciseret, at det i forbindelse med hjemsendelser fremover vil være en betingelse for at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, at medlemmet er frigjort fra sit arbejdsforhold enten ved at være opsagt eller ved at kunne fremlægge en frigørelsesattest, hvorved arbejdsgiveren giver afkald på den ansattes opsigelsesvarsel.

Spm. nr. S 515

Til *finansministeren* (18/1 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvad agter regeringen at foretage i forhold til de overenskomstfornyelser, som reelt indebærer en stigning i udgifter til arbejdskraft på mindst 8 pct. i 1983?«

Begrundelse

Når lastvognschauffører får en stigning på 350 øre oven i timelønnen på 50 kr., er dette jo en stigning på 7 pct., og herforuden er der udgiften på 2.000 kr. til arbejdsløshedsforsikring, som reelt svarer til en stigning i udgiften til arbejdskraft på 1,7 pct., og dette tillagt stigningen på timelønnen direkte på 7 pct. giver en stigning på i alt 8,7 pct., altså en stigning i udgiften til arbejdskraft i 1983 på mere end det dobbelte af regeringens hensigt.

Så store stigninger i erhvervslivets udgifter til arbejdskraft vil være betydelig mere end den stigning, der kan forventes i de lande, vi konkurrerer med, og dansk erhvervsliv vil altså komme til at stå i en endnu dårligere konkurrencesituation end hidtil, hvilket selv sagt hverken kan forbedre handelsbalancen